

אור הפרשה

יח"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

י"ב אייר תשפ"א • גליון 155 • פרשת אח"מ קדושים

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:36	19:54	18:54	תל אביב
20:39	19:57	18:51	ירושלים
20:36	19:54	18:54	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

ימי העומר הקדושים

כמה צריך לנצל את הימים הקדושים האלו בשביל התורה והמוסר

כח הפרגון

אנשים מנסים כל דרך, כדי להגיע לאושר הנספך. אם משהו יציע להם תרופת פלא המעניקה אושר, מסע לאי נידח להשגת אושר, פעולה גופנית או מאמץ נפשי שיביא בכפיו את האושר המובטח - הכל יורצו אחרי נוסחת הקסם, יבקשו את האושר בכל מחיר ובכל דרך. אך האושר נותר חמקמק, לא מצוי, נדיר מאוד ולא תמיד בר השגה...

הסיבה המרכזית לכך, היא כי אנו חיים בעולם תחרותי. כל העולם העסקי סובב סביב תחרות, וכתוצאה מכך - גם חלק לא קטן מהאנשים מתקשים להביט באופן חיובי על הישגיהם האישיים, ובודקים באופן תחרותי את ההישגים של חבריהם... ההשוואה כל העת למי שסביבנו, ההצצה לתוכני תחומי של חברינו - גורמות לנו לאבד את האושר ממה שיש לנו, ולבחון כל העת את חלקם ונחלתם של אחרים, בעין תחרותית משהו...

כשמביטים על הזולת ומגלים כי הוא מצליח, מרויח, חי טוב, זוכה להרחבת ביתו או לעבודה מכניסה בקלות, יש לו משפחה מפורגת וחיוו מתנהלים על מי מנוחות - כאן עשוי להתעורר החיידק התחרותי, הלא מפרגן, עם ההרהורים בנוסח: 'הוא מרויח? הוא בונה? הוא מרויח? למה זה מגיע לו? למה כל האושר הזה נופל בחלקו? הרי אנו כה קרובים - מדוע דווקא הוא זכה בעבודה המפרנסת, במרפסת הנוספת, במשפחה המפורגת, ובנחת המזוקקת? ההרהורים הללו, עומדים תחת הכותרת 'צרות עין', הנמנית כאחת הסיבות להופעת הצרעת, בטהרתה אנו עוסקים בפרשה זו.

השכן בונה? נפלא! כמה אני שמח שהשם הרחיב את גבולו! לאח ילדים מרויחים? מקסים! אני שמח שהוא זוכה למלוא חופניי, נחת יהודית! זוהי נוסחת האושר האמיתית! להאמין ולהבין שאיש לא לוקח לי דבר, וממילא אין כל סיבה שאתלונן או לא אפרגן למי שמצליח, למי שמרויח, למי שחיוו מתנהלים בטובה ובברכה. אני מאושר כי ההוא מאושר, אני שמח כי הלה שמח, אני מפרגן לו מכל הלב ושמח בשמחתו!

הזה. אומרת התורה "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה". "מצרים" מלשון מיצרים, ללמד אותנו, גם לימינו אנו, שיכול אדם לצאת ממצרי היצר הרע רק ע"י לימוד התורה.

מרמז לנו הקב"ה, כל התכלית של יציאת מצרים היא קבלת התורה, מצרים לשון מצרים, מצרים היא סמל היצרים והתאוות שבעולם, ערוות הארץ, אומרת התורה, גם הרחוב היום הוא "מצרים", ואין אפשרות להנצל ממצרי הרחוב בלי קבלת התורה.

אדם יכול להחליט לחזור בתשובה, להתחזק, אדם חולם בלילה איזה חלום מבהיל - הוא קם בבוקר, והוא מחליט לשנות את דרכיו ולהטיב מעלליו. אבל אם לא יעגן זאת בלימוד התורה, אם לא יקבל על עצמו שיעורי תורה, ההתעוררות הזו לא תחזיק. רק אם הולך אדם לשיעורי תורה מקבל הוא כח לשבור את היצר.

כמו שאומרת הגמרא: (קידושין לב, ב) בני אדם פגע בן מנוול זה משכחו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח כ' אם ברזל הוא מתפוצץ שנא' הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע. נדייק את דברי הגמרא: אם פגע בן מנוול זה. המנוול כבר פגע בך, הוא כבר הכשיל אותך, והרי לאחר שאדם נכשל בעבירה הוא מרגיש שבור, הוא מרגיש מושפל, "אין לי תקנה" וכו'. "משכחו לבית המדרש", לא אמר "קח אותו לבית המדרש" אלא שכשאדם כבר נכשל בחטא צריך למשוך אותו בכח, אומר לנו ה' בני אדם פגע בן מנוול זה, אף שנשכלת, התגבר בעוז ורוץ לבית המדרש. סם המות של היצר הרע זה בית המדרש, זה לימוד התורה והמוסר.

עיר פרא אדם יוולד - כל אדם נולד עם מידות רעות, בין אם הוא דתי בין אם הוא חרדי, בין אם הוא חילוני. יש אדם שנולד שמוניים אחוז "פרא אדם" ויש אדם שנולד עם עשרים אחוז "פרא אדם", כמה שיש לו יותר מידות רעות ויצרים רעים, כך הוא יותר פרא אדם. ותפקידו של האדם זה להכנס לבית המדרש, למשוך את היצר לבית המדרש, ולהפוך את עצמו מעיר פרא - לאדם! וזה א"א בלי שיעורי תורה ומוסר, אין מציאות כזו לתקן את האדם בלי מוסר. "החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חיין". "ודרך חיים תוכחות מוסר".

שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנו נמצאים בימים קדושים וטהורים, ימי ספירת העומר, צועדים לחג השבועות לקבלת התורה הקדושה. כהשפעת הימים ההם כן הזמן הזה, שעם ישראל ירדו למצרים עד מ"ט שערי טומאה, וכשיצאו ממצרים - יצאו בכל יום ויום משער טומאה ונכנסו בשער קדושה. עד שלמעמד הר סיני היו כבר במ"ט שערי קדושה.

ומדוע יצאו ממצרים? מהי התכלית של יציאת מצרים? אמר הקב"ה למשה רבינו "וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה" ומפרש רש"י שבזכות זה הם נגאלים. זו המטרה והתכלית של הכל.

ואכן, 80 אחוז מעם ישראל לא יצאו, כיון שידעו אל דעות כי הם לא יהיו מוכנים לקבל את התורה, ולהם אין את הזכות לצאת ממצרים. וכן אנו אומרים בהגדה של פסח בתשובה לבן הרשע, "ואף אתה הקהה את שיניו ואמור לו בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, אילו היה שם לא היה נגאל".

ואיתא בספרים הקדושים, שאם לא היו נגאלים היו נכנסים חלילה לשער הנ' ואז לא היתה תקנה כלל, ולכן נגאלו בחיפזון!

ומדוע לא ניתנה תורה מיד ביציאת מצרים? כי תורה וטומאה אינם באים כאחת, והיו צריכים להטהר בימים אלו ככלה הנטהרת לבעלה שבעה נקיים, אף הם נטהרו שבע שבועות תמימות.

האור החיים הק' אומר, שלעתיד לבוא, סמוך לביאת הגואל צדק בב"א, ירדו עם ישראל לעמקי שאול תחתית של שער החמישים של שערי טומאה, ובכל זאת יוכלו לצאת גם משער הנ', כי בהיותם במצרים עדיין לא היה להם את כח התורה, שעדיין לא קיבלו התורה, לכן אם היו יורדים לשער הנ' לא היתה להם תקנה, לכן היו צריכים לצאת בחיפזון ולא יכלו להתמיהמה אבל לעתיד לבוא בב"א שכבר קיבלו התורה, יש בכח התורה הקדושה וטהרתה העצומה כיקוד אש, להוציאם אף משער הנ' הטומאה, בעבותות אהבת התורה יוכל הקב"ה להוציאנו מהגלות המר.

והנה בדורנו, איזו התרסקות נוראה! ובפרט במכשירים הטמאים, אשר כל ראייה וראייה אסורה מטמאה את האדם מכך רגל ועד ראש, כי אין דבר שאדם חומד אותו ושואב את הטומאה שלו כמו היצר

ההקדשה השבועית

האדם עם אהבה להקדיש
אלוהים ולעם ישראל
להצלתם ולעלייתם
התקשרו עכשיו 08-61-50-205

לרשומת
ידון חיה בת הדס
יוסי בן גלן
צורי בן רחל
דייזה בת חיה

לשיעור
ניחמן בן חסיה
אלדד בן חיה
ססיר בת עליזה
ליקר בת עליזה

לחצולת
אסף בן חיה
רויט בן דניאל
אלעד בן שנה
אלדד בן ירדנה

לילולי נוסחת
שלמה בן גלן
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילדנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

שיחת טלפון אחת

העסקן כלל לא ידע על כל הנעשה מאחורי הקלעים בסיפור המחילה הסבוך, ורק עכשיו הבין את פשר סיפורה הפלאי של התרופה:

מתברר, כי על פי דרך הטבע, התרופה היתה אמורה להתעכב עוד חודשים בהליכי הפיתוח והאישור. אבל שיחת טלפון אחת בין אדם לרעהו כאן בישראל, מחילה אמיתית וכנה מעומק הלב שחתמה סכסוך הדדי ופגיעות אישיות - היא שזרזה את התרופה בצנרת הפיתוח והאישור תוך כמה ימים הגיעה התרופה ארצה, והאיש הבריא לחלוטין!

סיפור מופלא זה, אותו סיפר הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א בעדות אישית מפי העסקן הרפואי המעורב במקרה, חושף עד כמה השפעתה של פגיעה אישית, עד כמה ביכולתה להזיק ולחולל צרות. מי שמבקש חיים אישיים רגועים, מי שמבקש ליהנות מחי שמחה ואושר - כל שעליו לעשות הוא להיזהר במידות טובות, בנהיגת כבוד בזולת.

ועוד יותר: אם חלילה פגענו, אם יש למישהו חור בלב בעקבות דברים שאמרו או מעשים שעשינו, כמה חכם לא להשאיר את הפגיעה כך, אלא לרוץ ולהשלים, לבקש סליחה ומחילה, להידבר ולשוב ליחסים תקינים. זה בכלל לא משנה מי הצודק, מה שחשוב הוא מי החכם - והחכם הוא זה שמבקש סליחה, שסוגר את העניין מאחוריו, שמשלים.

אם כך ננהג - בנהיגת כבוד הדדית, במידות טובות, בזהירות בכבוד הזולת, בבקשת מחילה על כל פגיעה - נבטיח לעצמנו חיים טובים ומאושרים, חיי שמחה ונחת!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי
כנסו לאתר "ישיבת אור דוד"

המפתיעה, אך בשומעו זאת - התקצף החולה מאד. 'וכי עליי לבקש ממנו סליחה? והלא הוא שפגע בי, הוא שחטא כלפי, הוא שעשה לי עוול נורא. שאני אבקש ממנו מחילה?!' - לא יקום ולא יהיה! - קבע החולה, למרות מצבו המחמיר והולך...

אחד מבני המשפחה החליט לסייע במאמץ, ופנה בעצמו אל השותף לשעבר בשיחה מרגשת קצרה עורר את רחמיו לנוכח מצבו של שותפו לשעבר, והצליח להוציא ממנו הסכמה למחול. כעת, הגבירו כולם את הלחץ על החולה לפעול לפי הוראות הצדיק, ולפנות אל השותף לשעבר לבקש את מחילתו, ולבסוף - נטל החולה את שפופרת הטלפון ועשה את הבלתי יאמן...

הוא התקשר לשותפו לשעבר, שהיה המום בראותו את המספר שעל הצג. בקול חלוש תיאר את מצוקתו, וביקש משותפו לשעבר לומר שלוש פעמים מכל הלב 'מחול לך, מחול לך, מחול לך!' אך למותר לציין שהשותף לשעבר מיהר ומחל על אתה, ונפרד מחברו באיחולי רפואה שלימה והחלמה מהירה.

החולה מניח את הטלפון מידו, וכעבור שעה קלה נשמע צלצול, ועל הקו - אותו עסקן שסיפר לו על התרופה הנסיונית שטרם הושלם פיתוחה, והנה הוא מבשר לו כי באופן מפתיע וחסר תקדים, בשבועות האחרונים הואץ מאוד פיתוח התרופה, ובאורח פלא - זה עתה התקבל במהירות שיא האישור ממשד הבריאות האמריקאי, לעשות שימוש בתרופה החדשה. 'אתה מבין שחייך ניצל, כן?' - שאל העסקן את החולה ההמום, שלא הצליח להשיב מרוב הלם...

רק מאוחר יותר, הבין העסקן כי החולה היה כה המום עד שכמעט התעלף. הן בעיניו ראה כיצד רגע לאחר שקיבל את המחילה באופן מושלם, התבשר כי יש ארוכה למכתו ותרופה למחלתו!

הסיפור הבא התרחש בבית יהודי נכבד, אשר חלה ל"ע במחלה קשה, שבאותה עת טרם היה לה מזור האיש הלך ודרש ברופאים מומחים, כיתת את רגליו בין פרופסורים בעלי שם עולמי, ולא נחה דעתו עד שהציע שיטפלו בו גם בטיפולים נסיוניים. אך כל המאמצים עלו בתוהו, ועם כל יום שחלף - הלך מצבו והחמיר...

הוא נועץ באחד מעסקני הרפואה המפורסמים, ונודע לו כי נמצאה תרופה חדשנית ופורצת דרך המצויה בשלבי פיתוח, ויש בה כדי לרפא את מחלתו. אפס, כי להערכת המומחים יקח זמן רב עד להשלמת פיתוח התרופה, ובינתיים - שעון החול של חייו הולך ואוזל. הרופאים כבר ספקו כפיים בייאוש, בני המשפחה כבר חשו דוק של כאב ופרידה, ובכל יום ושעה חש האיש כי כוחותיו הולכים ואוזלים, והוא מוטל במיטה מיוסר וחסר ישע...

בצר להם, פנו בני המשפחה לאחד מצדיקי הדור שליט"א, ותינו את צרתם. הם סיפרו כי אבי המשפחה עטרת ראשם חלה מאד, והישועה בוששת מלבוא. בקול בוכים סיפרו על המשפחה הצעירה, על האיש המצוי בשיא פריחתו, ועל הנורא מכל הצפוי לדברי הרופאים. כששמע זאת הצדיק התכסו פניו בשרעפים, ולפתע השיב ואמר:

'אם אינני טועה, הלא החולה הזה נפרד לאחרונה משותף עסקי. צאו ובדקו אם במהלך הפרידה אולי פגע בשותפו, אולי נפרדו איש לדרכו מתוך שנאה וכאב. ובאם כן - עליו לפייס את שותפו לשעבר, ואז יתרפא!' - קבע הצדיק, והוסיף אחר כך: 'אין די בכך כי מישהו יבקש סליחה בשמו. על החולה בעצמו לבקש את הסליחה, להוציא את המילים 'מחול לך' מפיו של רעהו. אם יתגבר על עצמו, יפנה לשותפו ויקבל את סליחתו - או אז יתרפא לחיים טובים ומאושרים!'

הם שבו אל החולה וסיפרו לו את התשובה

**"זה עתה
התקבל במהירות
שיא האישור
ממשרד הבריאות
האמריקאי..."**

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

***ההפצה הינה במחיר סמלי**

השמעת קול בשבת

האם מותר להתרחץ בשבת? האם מותר לפתוח את ברז המים החמים בשבת?

א. אסור לרחוץ בשבת את כל הגוף או את רובו במים חמים, ואין חילוק בין רחיצת כל הגוף בבת אחת לבין רחיצת אבר אבר בזה אחר זה. אבל מותר לרחוץ בהם את הפנים הידיים והרגלים ושאר אברים, ובלבד שלא ירחץ את רוב הגוף.

ב. מי שרגיל לרחוץ את כל הגוף בכל יום, ומצטער הרבה מבלי להתרחץ, או חולה, מותר לו לרחוץ את כל הגוף גם בשבת במים חמים שהוחמו מערב שבת, ומכל מקום יזהר שלא יבוא לידי סחיטת השיער.

ג. מותר לטבול במקוה מפני הטומאה ביום שבת. אבל יזהר שהמים לא יהיו חמים אלא קרים, ואף על פי שאין למחות במקילים לטבול לשם טהרה במים פושרים שיש להם על מה שיסמוכו, מכל מקום עדיף שלא לטבול בפושרים. ויזהר שלא יסחוט את השיער.

ד. אשה שחלה טבילתה בליל שבת והמים של המקוה חמים, עדיף יותר שתטבול בבין השמשות, דהיינו בתוך 13 דקות וחצי לאחר השקיעה, ואם אי אפשר לה לטבול בבין השמשות יכולה לטבול גם לאחר מכן במים חמים, ולא תדחה טבילתה משום כך, ולאחר הטבילה לא תסחוט את שערותיה בידיה, וכן לא תנגב את הגוף והשיער במגבת דקה אלא במגבת גדולה ועבה, ותנגב בנחת לאט לאט עד שייבלעו המים שבשיער במגבת.

ה. מותר להתרחץ במים צוננים אפילו את כל גופו. ויזהר שלא ירחץ עם מטלית או בספוג כדי שלא יבוא לידי סחיטה. והאשכנזים נוהגים שלא להתרחץ אפילו במים צוננים.

ו. מותר לנגב את הגוף ואת השערות במגבת גדולה המיוחדת לניגוב, אבל לא ינגב בכח אלא בנחת לאט לאט עד שייבלעו המים שבשיער במגבת, וכאשר שותה האדם מים או שאר משקין, נכון להזהר שלא יסחוט את שיער השפה שבידו אלא יקנח במטפחת.

ז. אסור לשחות בשבת. ונוהגים שלא להתרחץ בים או בבריכה אפילו מבלי לשחות.

ח. מותר לרחוץ את כל הגוף בשבת בחמי טבריה. במה דברים אמורים? - כשרוחץ שלא לצורך רפואה אלא רחיצה בעלמא, אבל לצורך רפואה - אסור, וכן הדין בשאר מעיינות חמים אסור להתרחץ בהם לרפואה.

ט. מותר להשתמש במים חמים של הדוד שמש לרחיצת פניו ידיו ורגליו או לשיטפת כלים וכדומה, והמחמיר תבוא עליו ברכה.

י. אסור לפתוח בשבת את ברז המים החמים שבבית אם הוחמו על ידי חשמל, כגון על ידי הסקה מרכזית או דוד חימום חשמלי (בולר), והם עדיין חמים שהיד סולדת בהם, משום שעל ידי פתיחת הברז חודרים מים צוננים אל מיכל המים ומתבשלים במים החמים שנמצאים במיכל.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

קבל את הילד כפי שהוא

בניגוד להנחה הרווחת כי הורים אוהבים את ילדיהם, מתברר, כי לא אצל כולם כך הם פני הדברים. מקרים לא מעטים יש, בהם הורים זונחים את דרך האהבה ונכנסים למלחמת חרמה המנוהלת כנגד ילדיהם. מאוד עצוב לפגוש משפחה, שבה התדרדר הקשר האישי בין ההורים לילדים והגיע לכדי מצב מלחמתי של ממש, כששני הצדדים טעונים רגשות אשמה כלפי עצמם ועמוסים טענות ומענות כלפי הצד השני (אם כי אין זה אומר שהילד צודק בכל פעם שהוא טוען שהוריו לא אוהבים אותו; יתכן מאוד שמדובר בבעיית תקשורת "בלבד").

זהו מצב עגום, שדי לנו בדיעה שהוא עשוי להיווצר, בכדי שניזהר ונישמר ממנו.

לא כל ילד בטוח שהוריו אוהבים אותו:

תהליכים אינם מתרחשים ביום אחד. גם אם אנו מזהים אותם ביום מן הימים, אין הדבר מעיד כי בזו הרגע הם נוצרו והתהוו. רופא פסיכיאטר הקובע ביום פלוני בשעה 10:00 בבוקר, כי חולה פלוני לוקה בנפשו - האם הדבר אומה, שבאותו יום בשעה 9:59 לא קיננה המחלה בנפשו? כל בר דעת מבין, שמדובר בתהליך ארוך, שעתה ניתנה לו הסכמה מקצועית רשמית. כאשר הורים מגיעים למצב שהם רואים בילדים כוח שיש להילחם בו ולנצחו (לרוב, תוך הונאה עצמית ש"זה לטובתו"), לא התחיל הדבר בשעה שהם כבר מצהירים על כך ונוהגים בהתאם לסלידה המוצהרת, אלא הרבה קודם לכן,

בשלב שהם עוד אהבו באמת את הילדים, אלא שהילדים משום מה לא חשו בזאת ולא האמינו בכך.

אם ילדים טוענים שהוריהם דוחים ומשפילים אותם, ואילו ההורים מרגישים שהם אוהבים את ילדיהם, אין כאן שאלה מי צודק ומי משקר. מסתבר שההורים אינם מצליחים לשדר את אהבתם כראוי, וכתוצאה מכך נקלט מסר שונה אצל הילד, שמפתח במשך הזמן סלידה ורתיעה ממגעיו עם ההורים. התנהגותו של ילד שמרגיש דחוי ומושפל, עלולה בקלות לתרום תרומה נכבדה להתפתחות השנאה גם מצדם של ההורים. כמה כואב, כשהמצב מתדרדר עד לידי כך. כמה חיוני, לעצור התדרדרות מעין זו בעודה באיבה!

למקרא התרחיש המפחיד הזה, מתעוררת כמו מאליה השאלה: איך נוצר הפער הזה? איך יתכן שילד משוכנע שלא אוהבים אותו, בזמן שההורים מצהירים וטוענים שהם רוחשים לו אהבת נפש עזה? (והאם באמת יתכן שמצב כזה עלול להביא לידי שנאה של ממש, דבר כה לא הגיוני לכאורה ביחס של הורים לילדיהם?!...)

שאלו זו, אינה מוצגת רק מתוך רצון לספק את הסקרנות האינטלקטואלית (אדם הנהנה מחשיבה ומלימוד) של אי מי מן הקוראים המלומדים, אלא משום שהיא מכילה את המפתח העשוי לסייע להורים להישמר מנתיב מסוכן זה, שאחריתו מי ישרנו. בכדי להתקרב אל הפתרון, שומה עלינו להבין, מה בעצם מעניק לאדם הרגשה שאוהבים אותו ומה שולל את התחושה הזאת ממנו. אם נדע את הכלים שבהם ניתן להעניק לאדם את התחושה הזו, נבין מה נדרש מאתנו כדי שגם ילדינו יחושו שאנו אוהבים אותם בכל מאודנו.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

"משפט צדק", במרכאות...

השבוע אספר לכם על שופט, השופט משפטי צדק כמובן, אך מה לעשות כל אחד והפרנו'סה שלו, גם אני רוצה לטוס לתאילנד, ולגלוש בהרי האלפים" אמר, וכמו שאומרים 'ברוך אומר ועושה'...

החל השופט לקחת שוחד, לא שוחד ממש, אלא קודם שהיה נכנס לדון במשפט היה מותיר זוג נעליים בחדר ההמתנה, אחד לתובע ואחד לנתבע.

וכשהיו בעלי דינים עומדים בחדר בית המשפט, היה השופט בינתיים נועל את נעלי החמודות שלו בודק באיזו נעל 'לא נח' ללכת וניגש לדין.

והיה אם בשניהם 'לא נח'... ההכרעה היתה כך: בנעל ש'הכי לא נח' לילך - הוא הצודק בדיון! ברוך ה' אשר לא עזב חסדו מאיתי, הנעליים בס"ד תמיד היו מלאות.

יום אחד נכנס השופט כהרגלו אל תוך נעליו, ורגל אחת לא

יזכה את המפיץ

ובא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

לפרטים והרשמה

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212